

fattelsen. Jeg gaar altsaa til Forslaget under Nr. 22. Her skal jeg nu ikke opholde mig ved saadanne Smaating, som at jeg ikke rigtig ved, hvad der menes med Udtrykket at „under tilsvarende Betingelser“ skulle i Udlandet hjemmehørende Selskaber af ovennævnte Slags være Stat. Jeg ved ikke, at der i det første Stykke tales om særegne Betingelser. (En Stemme: Næringsdrift). Ja, Selskaberne i første Stykke ere karakteriserede ved, at det er Selskaber, der søge Erhverv ved Næringsdrift eller paa anden Maade, og hertil siges der altsaa ved Ordene „ovennævnte Slags“. Men hvilke ere de „tilsvarende Betingelser?“ — Jeg skal dernæst med Hensyn til Realiteten gøre opmærksom paa det 3dje Stykke, hvor det hedder, at indenlandske Selskaber, som for Opholds-kommunen oplyse, at mindst Halvdelen af deres Bruttodrifts Indtægt hidrører fra Virksomhed i Udlandet, ere kun skattepligtige af Halvdelen af Nettoindtægten. Det forekommer mig, at det er dog ikke ganske billigt, at naar de oplyse, at hen imod Halvdelen af Indtægten hidrører fra Udlandet, skal det slet ingen Betydning have for dem. Men Hovedtingen her er altsaa for det første Affattelsen; Paragraffen begynder saaledes: „Her i Landet hjemmehørende Aktieselskaber, Kommanditselskaber og dermed ligestillede Interessentskaber o. s. v.“ Man maa her naturligvis oplaste det Spørgsmaal, navnlig naar man ser hen til den efterfølgende § 12: Hvad er det egentlig, man har for Dje her i § 9? Den ærede Ordfører mente, at det var saa overmaade klart, at man har lagt Accenten paa, at det skal være et Selskab, der søger Erhverv ved Næringsdrift. Det fremgik imidlertid af hans eget Foredrag, at man ingenlunde kan slaa sig til Taals med denne Definition. Han omtalte jo særlig Forholdet med Hensyn til gensidige Forsikringselskaber og bemærkede med Hensyn til den Undtagelse, hvorom der senere bliver Spørgsmaal, at man vilde finde det naturligt, at de saakaldte rene gensidige Forsikringselskaber skulde være fri for Afgiften. Det fulgte af sig selv, thi naar de vare rene gensidige Forsikringselskaber, søgte de intet Erhverv. Derimod synes han at mene, at de, som jeg for Kortheds Skyld vil kalde „urene“ gensidige Forsikringselskaber, skulle betale Afgift, thi de søge Erhverv. Selv gjorde han saa imidlertid meget rigtig opmærksom paa, at det synes at maatte være i og for sig en ganske ligegyldig Ting, om Selskabet er indrettet saaledes, at det afholder paaløbende Udgifter, efterhaanden som disse løbe paa, ved at indkræve Bidrag hos Selskabets Interes-

senter, eller om det har indrettet sig paa den naturlige og fornuftige Maade, at det søger at have en lille Kassebeholdning, hvoraf det kan afholde disse Udgifter, indtil det kan faa de paaregnede Indtægter. Mig forekommer det, at hvad enten Selskabet bærer sig ad paa den ene eller den anden Maade, hvad enten det er „rent“ eller „urent“ gensidigt — i intet Tilfælde kan det egentlig med Føje siges at søge Erhverv. Jeg kan ikke begribe, at man kan kalde det Erhvervs-virksomhed, at en Samling af Personer, større eller mindre, begrænset eller ubegrænset, slaar sig sammen med det Formaal at dele den Skade, som den ene eller den anden maatte lide ved en Ulykke. Hvad enten der er Tale om Søforsikring, Brandforsikring, Livsforsikring, eller hvad det nu kan være, er Hensigten jo ikke at søge Erhverv. Naar Selskabets Statutter ere indrettede saaledes, at ikke 4 Ores Gevinst gaar i Kommunen paa nogen Interessent, men at alt, hvad der kommer ind, gaar med til at afholde Administrationsudgifterne og erstatte den Skade, der skal dækkes af Interessentskabet, er det ingen erhvervsøgende Virksomhed. Det er altsaa uklart, hvad man mener med disse gensidige Forsikringselskaber, som søge Erhverv ved Næringsdrift eller paa anden Maade. Ere Forsikringselskaberne ikke gensidige, saa erkender jeg, at der kan være Tale om en Erhvervsvirksomhed, men er det dem, der er tænkt paa, saa fristes man til gøre den Indbending mod Redaktionen af dette Forslag, at det er mærkeligt, at man da fremhæver Ordet gensidige, medens man dog vil, at Reglen skal gælde om ikke gensidige Forsikringselskaber, ikke ved en direkte Udtalelse, men ved en indirekte Slutning. Man vil maaste sige, at det er Aktieselskaber, og naturligvis maa jeg indrømme, at et Forsikringselskab kan konstitueres paa en saadan Maade, at det er et Aktieselskab og altsaa vil rammes af Bestemmelsen, og min Indvending vilde ikke være fremkommen, dersom man ikke havde tilføjet gensidige, thi det er netop denne Tilføjning, der gør det uklart, hvad der egentlig har været Meningen. Tvivlen om, hvad der menes med Affattelsen, indskrænker sig for øvrigt ikke til dette Punkt. Jeg tillader mig at fremkomme med det Spørgsmaal: Ere Kreditforeninger indbefattede under § 9 eller ikke? Jeg vil tilføje, at det vilde være mig forbavsende, hvis de ikke vare indbefattede derunder, men paa den anden Side foreligger der virkelig Bestemmelser, som kunde fremkalde Tvivl i den Henseende. Jeg ser ikke rettere, end at der findes en Udtalelse i Forslaget under Nr. 27 Nr. 3, der gaar